

Bingley, dat hij zich moest „abstenir de faire représenter cette pièce, traduite à une époque où l'on permettait beaucoup de déclamations inconsidérées". Hij mocht alleen maar de stukken geven die op de „liste générale" van Amsterdam voorkwamen. Slechts als De Marivault de stukken vóór de opvoering gekeurd had, mocht hij van de lijst afwijken. Over de houding der acteurs schreef De Marivault: „J'ai eu de nouveau lieu de m'appercevoir du peu de soin que quelques uns de vos acteurs apportent, à éviter des explications déplacées qui n'ont point été dans les intentions des auteurs des pièces, dont la représentation a été approuvée, mais auxquelles ils donnent lieu, soit par un costume inconvenant, soit par leur jeu; je ne puis trop vous recommander d'apporter le plus grand soin, à ce que je n'ai plus lieu de vous adresser de semblables observations; je sévirai contre le premier qui aura provoqué d'injustes applications". Dat dit laatste ernstig gemeend was, hebben vele acteurs ondervonden.

Het stuk van Kotzebue „De onechte zoon" mocht wel opgevoerd worden, maar niet dan nadat De Marivault er eenige passages in geschraapt had. Van een korte afwezigheid van den commissaris-generaal maakte Bingley dadelijk gebruik om eenige niet goedgekeurde stukken op te voeren, hetgeen hem een scherpe berisping op den hals haalde. Bij de Nieuwjaarsopvoering op 1 Januari 1813 werd er een gelegenheidsstukje gegeven dat als volgt werd aangekondigd: „A l'occasion du Nouvel An on offrira au public des fleurs d'hiver présentées allégoriquement par le sieur Gravé". Het was een klein allegorisch tooneelstukje, waarin een der actrices te zeggen had „Moi je ne sais rien à la charge du Prince", welke woorden dadelijk door daverend applaus gevolgd werden. Ook in Den Haag en Leiden, waar dit stuk ook werd opgevoerd, werd het luide toegejuicht. De Marivault wilde Bingley voor deze opvoering straffen en stelde dat ook aan den directeur-generaal voor; het schijnt echter niet geschied te zijn. Hetzelfde stuk bevatte nog een passage waarin gezegd wordt: „als ik Koning was zou ik geen soldaten houden" — welk gezegde de officieren van de cohorte der nationale garde in Den Haag in garnizoen zoo beleedigde, dat zij hun abonnement voor het theater wilden opgeven.